

ALAPÍTVÁ A MILLECENTENÁRIUM TISZTELETÉRE

SZOKOLYAI

HÍRADÓ

SZOKOLYA POLGÁRAINAK LAPJA Ingyenes példány XXV. évf. 2. szám - 2021.

Naplemente Szokolya felett

Fotó: Burik Anina

Innovációs Klaszter a Dunakanyarban	3. oldal
Az iskola pandémia idején	4. oldal
Finn, magyar és már szokolyai is	6. oldal
Búcsúzunk...	8-9. oldal
A sólyom titka	10-12. oldal

VÁLOGATÁS, ISKOLÁNK DIÁKJAINAK DIGITÁLIS MUNKAREND ALATT KÉSZÍTETT SZORGALMI RAJZAIBÓL

MAJOR KATA 5.o.

SÁROS BENCE 5.o.

MAJOR CSANÁD 5.o.

AMBRUS ENDRE 5.o.

NAGY ÍZISZ 5.o.

MAJOR DÓRA 5.o.

CSITNEKI BOGLÁRKA 8.o.

RÉVÉSZ HANNA 8.o.

SZABÓ LUCIA 3.o.

RITTMAN ÁRMIN 3.o.

CHRÉN TÍMEA VIRÁG 1.o.

KALÁSZ NÓRA 3.o.

GYURIK NÓRA 4.o.

SZABÓ NINETT 3.o.

KOVÁCS EMIL 4.o.

CSOMÓ DORINA 3.o.

Létrejött A Börzsöny Kapuja Innovációs Klaszter

Régiós együttműködés Kismaros, Kóspallag, Szokolya, Verőce és Nagymaros részvételével

Az elmúlt időszakban egy csővörés miatt azonnali döntést kellett hoznunk, így április 19-től már a művelődési házban működik az óvoda. A hely adottsága miatt jóval kisebb csoportszobákat tudunk kialakítani, így kérjük azon szülőket, akik meg tudják oldani (kisebb testvér miatt otthon van az édesanya) hogy ha tehetik a felújítás idejére tartsák otthon a kicsiket, vagy csak azokon a napokon vigyék, amikor nem tudják megoldani a gyermek elhelyezését.

Örömmel fogadnánk az összes gyermeket, de a hely szűke miatt nehéz helyzetben van az Intézmény. Novembertől terveink szerint már az új óvoda fogja várni gyermekeinket. Köszönjük megértésüket és támogató segítségüket.

Több pályázat elbírálására várunk, de újabb pályázatok beadásán is dolgozunk. A Magyar Falu program pályázat keretében az orvosi szolgálati lakás pályázatát nyújtjuk be, mely során a gyermekorvosunk számára szeretnénk kedvező lakhatást biztosítani. Szintén a Magyar Falu programkeretében nyújtunk be pályázatot a köztéri játszótérünk fejlesztésére, valamint a kommunális eszközvásárlásra. A Magyar Falu pályázat leújabb kiírásán is szeretnénk indulni, mivel a felelős állattartás elősegítését mi is igen fontosnak érezzük. A pályázat keretében ivartalanításra, vesztesség elleni védőoltásra és transzponderrel (chippel) történő megjelölésre lehet pályázni.

Belterületi utak fejlesztésére is várható pályázati kiírás, ennek anyagán is dolgozunk. A pályázat keretében a támfal feletti utat, és további belterületi utcák, járdák felújítását tervezzük.

2021. április 16-án Nagymaros, Kismaros, Szokolya, Verőce és Kóspallag önkormányzatai alapító tagként csatlakoztak 2021. április 16-án „A BÖRZSÖNY KAPUJA Innovációs Klaszter” együttműködési megállapodáshoz. A Dunakanyar turisztikai adottságainak fejlesztésére egyre több forrás áll rendelkezésre, mind az önkormányzatok, mind a térség gazdasági szereplői részére, melynek elnyeréséhez nélkülözhetetlen a régiós szintű együttműködés. Az együttműködésünk célja, hozzájárulni a térség

infrastrukturális, kreatívipari, kulturális, egészségipari, sportipari és turizmusipari és infrastruktúra fejlődéséhez, a források hatékony felhasználásához, a létrehozott fejlesztési értékek hosszú távú fenntartásához, új és fenntartható munkahelyek létrehozásához, összességében a gazdasági, a kulturális és társadalmi bozóttá adott értékek régiókban való növekedéséhez.

Szokolya első fejlesztési terve, melyet a Klaszter támogatásával szeretnénk megvalósítani, a Fő u. 54-56. szám alatti Swarcz udvar fejlesztése, mely kapcsán egy piac teret, üzleteket, solymász múzeumot, közösségi teret, a Viski-Mányoki emlékszobának méltó teret, rendezvény termet, szálláshelyet szeretnénk kialakítani és szeretnénk a Fő utcát az iskolai résszel gyalogosan összekötni. A fejlesztés kapcsán egy ún. településközpont tudna létrejönni. Igen szomorú hetek vannak mögöttünk, pár hete Benedek atya temetésén képviseltem Szokolya közösségét és kísértük utolsó útján Pálósszentkúton Plachi Attila polgármester úrral, aki Kóspallagot képviselte.

Itt hagyott bennünket Kemenes Miklós bácsi, kinek mosolygós tekintete, érdeklődései nagyon fognak hiányozni. Miklós bácsi aktív éveiben sokszor segítette iskolánkat a közlekedésbiztonság szakértőjeként.

Aztán Viski Csaba halálhíre törte össze a közösségünket, majd Szabó Zolika dalárdánk legfiatalabb tagjának és kollegánknak Nyíri Sándornak a halála keserítette sokunk szívét.

A hozzátartozóknak sok erőt és mielőbbi megnyugvást kívánunk.

Dr. Panyik József ügyvéd úr ingyenes jogi tanácsadása minden hónap első hétfőjén előzetes bejelentkezés után igénybe vehető. Időpontot a 06-27-581-130-as telefonszámon kérhetnek.

Aki ingatlanfelújítás előtt van, kérjük, hogy a szokolya.hu weboldalon informálódjék, mert bizonyos munkákhoz (homlokzati hőszigetelés, ablak csere, tető, kerítés felújítás, napelen, klíma telepítés) azok megkezdése előtt településképi véleményt kell kérni! A kérelmet a foepitesz@szokolya.hu e-mail címre lehet küldeni vagy a hivatalba személyesen

be lehet adni. Ez a rendeletünk nem új, hosszú éveken keresztül türelemmel kezeltük, hogy a lakosság körében elterjedjen. Nem célunk a büntetés, de ennyi idő után már nem tudunk eltekinteni az engedély nélküli felújítások esetében ettől. Kérjük megértésüket.

Kérjük a lakosságot, hogy a járdán történő parkolástól tartózkodjanak, mivel Szokolyán nem lehet járdán parkolni és a gyalogosok nem tudnak biztonságosan közlekedni.

Felhívjuk a lakosság figyelmét, hogy a Hivatal ügyfélfogadási rendje szerint kedden és csütörtökön nincs ügyfélfogadás. Hétfőn 8-17,30 között, szerdán 8-15,30 és pénteken 8-12 óra között intézhetik ügyeiket, de a járványügyi előírások értelmében személyes ügyintézésre csak az indokolt és előre egyeztetett ügyekben van lehetőség.

Szeretettel gratulálunk Révész Emma, Koczka Ferenc Mátyás, Gicz Patrik Roland, Gottlieb Ervin és Szabó Frida érkezéséhez a szülőknek. Kívánunk jó egészséget és boldog szokolyai éveket a családoknak.

*Némethné Pintér Csilla
polgármester*

Anyakönyv

Születések:

2021.02.19. Neuprand Balázs és Szalai Emese lánya Sára Zorka

2021.03.19. Révész Martin és Varga Márta lánya Emma

2021.04.02. Koczka Ferenc és Kövesi Judit fia Ferenc Mátyás

2021.04.07. Gicz Gergely és Kálocz Bernadett fia Patrik Roland

2021.04.08. Gottlieb József és Rác Katalin fia Ervin

2021.04.14. Szabó Márton és Csűrös Dóra lánya Frida

Házasságkötések:

2021.03.17. Kiss Dániel és Bordás Éva

2021.03.19. Petykó Péter és Parádi Nóra

Elhunytak:

2021.02.21. Kosztolányi Antal

2021.03.02. Kemenes Miklós

2021.03.06. Szabó Károly

2021.03.27. Károlyi Zsigmondné szül.: Czeglédi Ágnes

2021.03.27. Varga Mihályné szül.: Erdei Terézia

2021.04.01. Thuróczy Sándor

2021.04.06. Lózs Mihályné szül.: Magyar Borbála

2021.04.08. Miklósi Imréné szül.: Englőner Éva

2021.04.08. Viski Csaba

2021.04.09. Busai Zoltánné szül.: Fitter Erzsébet

2021.04.19. Szabó Zoltán

2021.04.25. Nyíri Sándor

*Dobosné Szászi Ildikó
anyakönyvvezető*

A legjobb tudásunk szerint

Beszélgetés Huszta Emma Annával, az iskola intézményvezetőjével

Bő egy éve kezdődött a diákok, szülők és pedagógusok közös kálváriája a koronavírus elterjedésének következményeként. Félelmekről, konfliktusokról, gyászról, egymásra utaltságról, bajtársiasságról, felelősségről, együtt megélt örömeikről és áldozatos helytállásról beszélgettünk Huszta Emma Annával, a Szokolyai Cseh Péter Általános Iskola intézményvezetőjével.

- Tavaly tavasszal teljesen lezárta az országot a kormány, így az iskolákat is. Hogyan reagáltak?

- Mindannyiunkat váratlanul ért a járványhelyzet és a zárás, egy teljesen új, addig ismeretlen helyzethez kellett alkalmazkodnunk. Nem tudtuk, mennyire félünk, hiszen még nem történt a közelünkben megbetegedés, tele voltunk kérdésekkel. Akkoriban még központi utasításokat se nagyon kaptunk. A magunk tudása szerint próbálkoztunk, miközben igyekeztünk figyelembe venni a szülők, családok helyzetét. A próbálkozásaink során számtalan hiányosságra derült fény, például, hogy egyes családokban nincsenek a távoktatásra alkalmas eszközök illetve helyenként internet előfizetés sem volt. Úgy gondoltuk az lenne a legjobb, ha az osztályfőnökökön keresztül tartva a kapcsolatot, egy fórumon folyó az oktatás. Az anyagot tömbösítettük, hogy a szülők a saját időbeosztásuk szerint tudjanak tanulni gyermekeikkel. Közben adatvédelmi szempontok miatt a Microsoft Office 365 rendszeren belül kellett megoldani a gyerekek oktatását, így iskolai e-mail címet hoztunk létre számukra és lassan elindult egyes osztályokban az

online kapcsolattartás. Ekkor még csak osztályfőnöki órák, illetve kisebb, lélekápoló beszélgetések zajlottak online formában.

- Ti, pedagógusok hogyan éltétek meg mindezt?

- A legnagyobb terhet az ismeretlentől való félelem jelentette. Nem tudtuk, hogy a jelenléti oktatáshoz képest hogyan fog működni a távoktatás. Nem tudtuk milyen az, mikor nem állunk ott a gyerek mellett, nem látjuk az azonnali reakcióját akár csak egy gesztusból és nem tudjuk megismogatni a kis buksiját, amikor jól csinált valamit. Azt tapasztaltuk, hogy mégis működik a dolog. A szülőknek minden elismerésünk, sokat segítettek gyermekeiknek! A következő nehézséget a tananyag mennyisége jelentette: ugyanaz a tananyag némelyek számára túl soknak, másoknak túl kevésnek bizonyult, ezért a két véglet között próbáltunk lavírozni: mi az, ami elengedhetetlenül fontos a továbblépéshez, és mi az, ami kevésbé. A kérdés leginkább a főtárgyak esetében merült fel, mint a magyar, a matematika, a környezetismeret, felsőben pedig ráadásul a történelem, az informatika, a földrajz, biológia, a fizika, vagy kémia – utóbbi gyakorlatilag a kísérletezésre épül, távoktatásban ez megoldhatatlan. Az egész tanmenetet átnéztük, kiemeltük belőle a fontos részeket, átcsoportosítottunk, majd ezek mentén folytattuk az oktatást. A harmadik nehézséget pedig az okozta, hogy a pedagógusnak is helyt kellett állnia otthon: az egész család otthonról dolgozott, a gyermekei is otthon voltak, velük is tanulni kellett és emellett a saját munkahelyi oktatási feladatait is el kellett látnia.

- A csonka tanév befejeztével eljött a nyári szünet. Ez ugyanúgy zajlott, mint bármely másik vakáció?

- Ekkor látszólag nem szorongatott a járvány, ám a szülők éves szabadsága a zárás miatt elfogyott, és sokan jelezték igényüket ügyeletre. Ezért az önkormányzattal, a Szalajka-házzal, különböző táborvezetőkkel, illetve a pedagógusokkal közösen megpróbáltuk lefedni az egész nyarat. Azoknak a szülőknek, akik nem tudták megoldani gyermekük elhelyezését a nyárra, különböző lehetőségeket kínáltunk, ezek elsősorban a faluban elérhető táborozási lehetőségek voltak.

- A vírus terjedését tekintve békésnek tűnt a nyár. Hogyan kezdődött a következő tanév?

- Augusztus végéhez közeledve reménykedtünk egy normális(abb) tanévben. Addigra központi utasítások érkeztek egy online rendszer felállítására vonatkozóan, amit bármikor elérhetővé tudunk tenni önmagunk és a gyerekek számára. Ez már konkrétan az online tanításra való felkészülést jelentette, ami újabb kihívást tartogatott számunkra. Intézményvezetőként tudtam, hogy ennek megszervezésére van elég időnk, hiszen tavasszal letettük a rendszer alapjait. A magabiztos használat azonban még gyakorlást kívánt gyermektől, pedagógustól egyaránt. Szeptembertől az összes osztályban, minden tantárgy esetében elkezdtük a Microsoft Office Teamst használni a jelenléti tanítás mellett. A következő két hónapban szépen beállt a rendszer, reménykedtünk, hogy nem kerül sor a használatára, de készen álltunk egy ilyen helyzetre is.

- Október végére azonban újabb nehézségek adódtak.

- Október 23-án, az őszi szünet kezdetén többen gyanús tünetekre lettek figyelmesek. Félelmünket tesztek igazolták, a tantestületből ötven lettünk koronavírusosak. A novembert jelenléti oktatással indítottuk, de fel kellett adnunk, mert alig maradt pedagógus az iskolában. A hónap második hetétől a teljes felső tagozat online oktatásra állt át. Aki nem volt munkaképes, attól átvettük az órákat, így az átállás gyakorlatilag zökkenőmentesen zajlott.

November 11-én kaptuk az első igazán rossz hírt, miszerint az egyik kolléganőnk, Barton Kati néni kórházba, lélegeztetőgépre került, majd három nap múlva elhunyt. Ez rettenetesen meg rázta az egész tantestületet, a mai napig nem tudtuk feldolgozni. Öt héten keresztül a felső tagozaton mindenki tanított tovább online és bíztunk benne, hogy túl leszünk ezen a rossz időszakon is.

A téli szünet előtti utolsó héten ismét együtt lehettünk az iskolában, hangolódunk a kará-

csonyra, és egy sikeres online időszakot magunk mögött tudva készültünk a januári nyitásra.

- Ilyen szempontból jól is indult a 2021-es év.

- Az új esztendő kezdetén mindenki lelkesen, jó hangulatban érkezett az iskolába. Sok szülői felajánlás érkezett: fertőtlenítő lámpát, készüléket kaptunk, úgy éreztük, még biztonságosabbá tettük az intézményt. Közben persze minden egyéb előírást betartottunk, mint a maszkhasználat, a kézfertőtlenítés, vagy a testhőmérséklet mérése; az osztályokat pedig igyekeztünk egymástól minél inkább elkülöníteni. Ezzel párhuzamosan azonban a fertőzések száma emelkedett. Hamarosan több kolléga is otthonmaradásra kényszerült, saját gyermekei, családtagjai karanténba kerülése miatt. Újabb problémával találunk magunkat szembe. Meg kellett oldani, hogy a munkaképes, de karanténban otthon lévő kollégáink meg tudják tartani az óráikat. Megszerveztük, hogy a pedagógusok ilyen helyzetben otthonról online tanítsanak, a tanulók pedig a teremben, egy kivetítőn látták tanárukat, így továbbra is jelenléti oktatásban folytatódhatott a munka. Ebben nagy segítségünkre voltak a tankerülettől kapott eszközök és Mikulán Nikolett pedagógiai asszisztens, aki a zavartalan lebonyolítást és az osztályt felügyelte a tanítás alatt.

- A tavaszi szünet előtt egy héttel ismét bezártak az iskolák. Ekkor már rutinszerűen tudtunk alkalmazkodni?

- Március 8-án már nem nyitottunk ki. A rendszerünk rendelkezésre állt, a felsősoknál nem is akadt semmi gond, de minél kisebb egy gyermek, annál nehezebb online oktatni. Ez a helyzet az első és második tanulók számára bizonyult a legnehezebbnek, ám addigra minden pedagógus kialakította a maga szisztémáját, ami működött. A tananyagból visszavettünk, csak a legfontosabbakat adtuk át. Igyekeztünk differenciálni: akinek segítségre volt szüksége, az olyan feladatot kapott, aki gyorsabban haladt, azt annak megfelelően segítették, miközben igyekeztek az osztály egészét egyben tartani. Tényleg jól ment.

- A tavaszi szünetet ismét nyitás követte, csak sokáig nem lehetett tudni, mikortól és milyen veszélyeket rejt magában. Hogyan hatott rátok ez a bizonytalanság?

- Először úgy volt, hogy április 9-től az egész iskolát jelenléti oktatás várja, de nem lehetett semmi biztosat tudni egészen az utolsó pillanattig. Aztán átkerült a kezdés 12-ére, majd 19-ére. Végül a felső tagozat 19-én sem jöhetett vissza, ők maradtak online oktatásban, míg az alsósok előtt kinyílt a kapu. Mi egy kicsi tantestület vagyunk, többen tanítanak alsóban és felsőben is, ráadásul a tavaszi szünetre újabb négy pedagógus lett koronavírusos. (Ez többünknek már a második fertőzése volt.) Közben a környezetünk-

ben is ugyanez volt a tendencia, egyre több család kapta el a betegséget és tartottunk tőle, hogy a gyerekek egymást fertőzve viszik haza a vírust. Azonban az iskola nyitva áll, a szülőkre bízunk, hogy elengedik vagy otthon tartják gyermekeiket. Amit biztosan tudtunk, hogy senkinek nem engedjük el a kezét, a jelen lévő és az otthon maradó gyermekek haladása is fontos számunkra.

- Ma, amikor beszélgetünk, éppen április 19-e van. Oltottságot tekintve hogy állnak az intézmény dolgozói?

- Aki megkaphatta az oltást, az meg is kapta, visszautasítás nem történt. Hét kolléga maradt ki egyelőre az időben közeli fertőzöttség miatt.

- A gyerekek viszont hozhatják-vihetik a vírust. A szülők mennyire engedik iskolába őket, illetve tartják otthon őket?

- Vannak gyerekek, akik részt vesznek a jelenléti oktatásban és vannak, akiket féltésből vagy orvosi javaslatra tartanak otthon, de olyan is akad, aki épp elkapta a vírust, azért nem jöhet. Ma, amikor az alsós oktatást megkezdjük, kevesebb mint a diákok fele jött iskolába. Az osztályok keveredését továbbra is elkerüljük, megpróbálunk minél biztonságosabb körülményeket teremteni.

- Felmerült-e, hogy az iskolai oktatást online figyelemmel kísérhessék az otthon maradók?

- Volt ilyen szándékunk, de ez hibrid oktatásnak minősül és ez az oktatási forma jelenleg nem engedélyezett. Ugyanakkor az otthon maradókkal is igyekszünk online felvenni a kapcsolatot, ezeken a fórumokon tudnak segítséget nyújtani a kollégák.

- Mit gondolsz, mi várható a továbbiakban?

- Megjósolni nem tudom. Bízom benne, ha megérkezik a jó idő, ha már megfelelő mértékű lesz az átoltottság, illetve ha sokan átveszelik a fertőzést és így lesznek védettek, akkor szép lassan vissza tudunk állni egy normálishoz közeli oktatáshoz. Nagyon szeretném, ha nem is a megszokott módon, de a tanévet ballagással, évszáróval és bizonyítványosztással zárhatnánk.

- Rengeteg feszültség adódhatott az elmúlt évben. Mindezek konfliktusokat szültek, vagy inkább összebb hozta a pedagóguscsoportot?

- A tantestület nagyon összetartó. Mindenki ott segít a másiknak, ahol tud, átveszünk egymástól feladatokat, rugalmasan megoldjuk a felmerülő problémákat: összekovácsolódtunk. Persze ezt nem bízunk teljesen a véletlenre. Februárban, a három tanítás nélküli munkanapunkat arra használtunk fel, hogy egy coach segítségével kibeszéljük a problémáinkat, megosszuk egymással a tapasztalatainkat és a félelmeinket. Szerveztünk egy játéknapot is, ami nagyon jó hangulatban telt, a program végeztével mindany-

nyian szívesen maradtunk még beszélgetni. Nagy szükségünk volt erre, hiszen az elmúlt időszakban valódi krízist éltünk át.

- Vezetőként hogyan viselted ennek a bő egy évnek a terheit? Kire támaszkodhattál az egyes döntésekkor?

- Az iskola dolgozói jó kis csapatot alkotnak. Vannak köztünk a frissen végzettől a nyugdíj előtt állóig mindenféle korosztályból. Néhányunknak kicsi gyerekei vannak, másoknak pedig már kirepültek otthonról, sokféle élethelyzetben lévő és tapasztalattal rendelkező kolléga van nálunk. A döntéseket mindig megbeszéljük egy-egy rendkívüli értekezlet alkalmával, ilyenkor igyekszünk közös nevezőre jutni, általában sikerrel. Ettől tud jól működni az iskola.

- A járványhelyzet sok esetben konfliktusokat generált a szülők és az iskolák között. Itt ez miként alakult?

- Tavaly tavasszal kezdődött a folyamat. Először mindenki óriási elánnal vetette bele magát a feladatokba, szülő, diák és pedagógus egyaránt. Ahogy azonban telt az idő, egyre inkább fogyatkozott az energia, csappant a lelkesedés és a motiváció. A dolgozótól a munkahelyén követelnek, a gyerekektől az iskolában, a pedagógusnak pedig, mint minden szülőnek több helyen kellett megállnia a helyét. Hamarosan mindenki elfáradt. Nagyon vártuk a nyári szünetet. Nyáron némileg csillapodtak a kedélyek, szeptemberben pedig mindenki nagy bizalommal vágott bele a jelenléti oktatásba, majd ahogy jöttek sorban a váratlan helyzetek (online oktatás, karantén), ismét nőtt a feszültség. A pedagógus nem tudott jelenléti oktatásban tanítani, mert a saját gyermeke, családtagja karanténba került, a családok pedig nem tarthatták otthon gyermekeiket a munkájuk miatt. Mi, pedagógusok ugyanazokkal a problémákkal küzdünk, mint a legtöbb család és tudom, hogy mindenki a kialakult helyzet áldozata.

Sok problémát oldottunk meg, de volt, amivel nem boldogultunk. Azonban azt is meg kell említenem, hogy rengeteg támogatást kapunk a szülőktől. Ha elakadunk, sokszor ők adnak ötleteket, illetve tőlük kapunk információkat arról, hogy miként segíthetünk az egyes családoknak. Igyekszünk mindenkivel együttműködni: ha bármilyen problémáról időben jelzést kapunk, mindig megpróbálunk valahogyan segíteni. Megértjük, ha valaki féltésből otthon tartja a gyermekét és szeretettel várjuk, ha az iskolára bízza. Mindkét esetben a legjobb tudásunk szerint támogatjuk a diákokat és a családokat. Minden gyermekre odafigyelünk, senkit sem hagyunk elkallódnival, ezt az egész tantestület nevében megígérhetem.

Révuti Norbert

Tavasz az óvodában és a bölcsődében

A március ebben az évben is a Covid-19 járvány folytán zárásra kényszerített bennünket. Aztán birtelen mégis nyitottunk, ügyeleti rendszerben. Aggódtunk a gyermekekért, a családokért, a munkatársakért.

Az égieknek hála: nem történt nagyobb megbetegedés, egy-egy esetben volt pozitívitás gyermekek között.

Az ideiglenes ovi

mek vagy szülő tekintetében. A teljes körű nyitást kicsit félve vártuk, hiszen munkatársaink a védőoltás első adagját kapta csak meg, a másodikat pedig majd május közepén.

A járványügyi előírásokat nehéz ezzel a korosztállyal betartatni, hisz ők még annyira igénylik a közelséget, a kontaktust. Mi igyekszünk betartani a szabályokat, reméljük, mindenki egészséges marad.

Azok a gyermekek, akik otthon maradtak szülei kérésére, az internetes csoportokban közzétett képek, cikkek segítségével követhetik nyomon az óvodai életet.

Április közepén – egy kicsit korábban a tervezettnél – a művelődési házba költöztettük az óvodát. A nagy feladtból minden munkatársunk kivette részét. Az önkormányzat dolgozóival és az LTV Interior Kft. munkatársával kiegészítve hordtuk a bútorokat, dobozokat. Nagyon köszönjük azon lelkes segítők munkáját, akikre most is számíthatunk: Bögér András, Revóczy Richárd, Thuróczy Zsolt, Száraz Zoltán. A körülményekhez képest sikerült otthonosra berendeznünk a nagy termet, az oldaltermekben kaptak helyet az öltözőszekrények. A mosdók és a konyha némi átalakítás után alkalmas lett a jelenlegi feladatára.

Köszönjük az önkormányzat és polgármester asszony segítségét, hogy intézték a változással kapcsolatos teendőket.

A bölcsődében szinte minden megszokott rendszerben zajlott. A húsvéti készülődés, a Föld napja alkalmából szervezett virágültetés. Csak a szülőcsoportos megbeszélés és a fogadó órák váltottak online formára.

Itt szeretnénk jelezni a szülők felé, hogy a bölcsődei jelentkezésre folyamatosan van lehetőség, az ovoda@szokolya.hu e-mail címen tudnak érdeklődni.

Az intézmény honlapja az alábbi internetes oldalon érhető el:

<http://ovoda.szokolya.hu>

Itt tájékozódhatnak a csoportokról, munkatársainkról, az aktuális hírekről.

Az óvoda ideiglenes telefonszámát kapott: 06 30/123-20-04.

Ezúton is szeretném megköszönni minden munkatársamnak, hogy ezekben a nehéz időkben is teljes odaadással, lelkesedéssel, a szakma iránti elkötelezettséggel végzi munkáját. Jó érzés ilyen csapattal dolgozni, látni az összetartozás erejét.

Szárazné Pauliscsák Anett
intézményvezető

A Föld napja a bölcsődében

Finn vagyok, kicsit magyar is és most már szokolyai

„Boldogok, akik észreveszik egy diófában a bölcsőt, az asztalt és a koporsót, és mindháromban a diófát, mert nemcsak néznek, hanem látnak is.” (Gyökössy Endre)

Épp nem ezekkel a szavakkal, de tulajdonképpen erről mesélt Jaana Holm, akit én is ennek a beszélgetésnek kapcsán ismertem meg. Nem győzök ámulni, micsoda kalandos utakon vezethet emberek útja éppen ide. Jaana Holm és férje négy éve vettek bázat Szokolyán. Otthonuk, annak sok részben saját munkájuk által való felújítása, berendezése nem csak jó ízlésről és ügyes kezekről tanúskodik, hanem arról az értékörző tiszteletéről is, amely az elfáradt, megkopott, de még használható régit nem cseréli le újra, hanem megtisztítja, felújítja és enged rácsodálkozni, hogy annak idején milyen sok odafigyeléssel, igényesen készültek ezek a bázak. Kőből, fából, téglából, sok-sok emberi odaszánásból a jövőnek, nekünk.

Jaana vidáman és kedvesen kávéval kínál és saját sütesű, finom vajos kenyérrel, és közben mesélni kezd nem mindennapi életéről. Természetesen a neve is, az akcentusa is elárulja, hogy nem Magyarországon született, de jól beszél és ért, „érez” a mi nem túl könnyű anyanyelvünkön. Jó vele beszélgetni.

- Arról mesélj Jaana, hogyan kerültél Magyarországra?

- Haaaát, ez nagyon nem szokványos! Finnországban születtem, ott nőttem fel. Tizenkilenc éves koromban egy nagy szerelem vitt Izraelbe, ahol feleség lettem és született két lányom, akik ma már felnőttek, gyerekeik is vannak. Egyikük Finnországban, a másik pedig itt,

Budapesten él a családjával. Tulajdonképpen nem is tudtam Magyarországról, amíg a volt férjem munkája miatt ide nem költöztünk Budapestre. Ez a 90-es évek elején történt. Azután később született egy fiam is, a férjemmel viszont elváltam az útjaink. Én maradtam Budapesten, mert szerettem itt élni és a gyerekek is. Izgalmas volt. Magyar férjemmel később ismerkedtünk meg és házasodtunk össze, neki is van két felnőtt gyereke, szóval kettőnknek így már öt gyerekünk is van! Csak nézzük és szeretjük őket, klassz felnőttek lettek, és hát az elmúlt évben már három unoka is született, egy Finnországban, egy Long Islanden, egy pedig Zuglóban! (Finnugor családmodell, némi amerikai beütéssel.)

- Mivel foglalkoztál vagy foglalkozol most?

- Grafikusként végeztem, de abban az időben kezdett el ez a terület is átkerülni a számítógép világába, – ami engem nem vonzott, – próbáltam más munkát keresni. A turizmusban helyezkedtem el, utazási irodában marketingesként dolgoztam. Emellett pedig szerettem volna valami művészi alkotómunkát is csinálni. Tanultam ötvösséget, aranyművességet, de restaurálást és bútoraranyozást is egy biatorbágyi műhelyben. (Nevetünk persze, hogy milyen kicsi a világ. Ismerem a műhely vezetőjét.)

Azután volt egy rövidebb időszak, amikor egy saját vállalkozásban pékséget működtettem. Majd az utóbbi években ismét a turizmus, ami foglalkoztat, de ez már egy más fajta turizmus.

- És hogy kerültetek Szokolyára?

-Vágytunk nagyon vidéken élni, viszont a férjemet a munkája – ügyvédi praxisa van Budapesten – napi szinten a városhoz kötötte, ezért azt gondoltuk, hogy 50 kilométeres körzetben elkezdünk keresni olyan falut vagy kistelepülést, ahonnan könnyen megoldható a bejárás, akár vonattal is. Alaposan körbe is jártunk mindent, sok-sok helyet megnézve, mérlegelve, amikor egyszer szokolyai barátainknál vendégségben lévén, nekik is elmeséltük, mik a terveink. Azt kérdezték tőlünk, miért nem jöttök ide? - Ide? Hát ez túl messze van, és nincs vasút! – mondtuk először. (Akkor még nem gondoltuk, hogy a vasút az ablakunk alatt fog csattogni.) Aztán jött az ötlet, hogy esetleg egy váci irodával ki lehetne váltani a naponkénti Budapestre utazás szükségét, és akkor már a tömegközlekedés sem lesz annyira lényeges, hiszen elég lesz hetente egyszer-kétszer bemenni.

Az is szempont volt, hogy mivel a család már most sem kicsi, ezt a helyet szánjuk az együttlétre, hiszen sokan csak egy-két hétre tudnak hazajönni, és itt minden adott ahhoz, hogy a fiatal családok a gyerekekkel jól érezzék magukat. A környezetet is próbáljuk ehhez igazítani. Olyan tereket alakítunk ki, ahol tudunk együtt lenni, de ha valaki igényli, félre is tud húzódni, a gyerekeknek pedig itt a hatalmas kert, a fák, s per-

sze a kert végében a patak. 2017 őszétől kijártunk szinte minden nap, nyomon követni és csinálni a felújítást, azután egy év múlva már egyre többször itt is aludtunk. Egy falat áthelyeztünk, de ezen túl igyekeztünk megtartani a ház eredeti szerkezetét, és a benne még megmaradt nyílászárókat, burkolatokat. Ha olyan ember jár itt, aki korábban is ismerte ezt a házat belülről, mindig rácsodálkozik, hogy mennyire megmaradt az eredeti hangulat, de mégis új, mégis más. Ezt így is szerettük volna és magunk is sokat dolgoztunk rajta. Persze, a megőrzve megtartás funkcióváltást is jelent, így pl. a nyitott színt, ami fatárolásra szolgált korábban, most egy hatalmas, hosszú asztal uralja, ami körül húszan ültünk a "nulladik napon" amikor a felújítást 2017 szeptemberében kezdtük.

- És hogy érzitek magatokat itt? Mi az, amit szerettek Szokolyán?

- Jól érezzük magunkat! A ház, a kert mindig ad annyi munkát, ami egészségben tart. Gyönyörű a környék, a természet! Lehet menni nagyokat sétálni, biciklizni, lehet végre kutyánk, aki valódi kutya, nem egy a ház 50 méteres körzetében bókászó plüssállatka. Sok kedves embert is megismertünk - az az említett húsz mind szokolyai volt - de sajnos ez a kényszerű bezárkózás most nem engedi annyira a baráti találkozásokat. Mivel elég társasági emberek vagyunk, ez hiányzik is. Viszont készül a kis műhelyem, ahol tudom majd csinálni a bútorfelújításokat. Mindenben látom a régit és az újat is. Sok terem van.

- Finnország nem hiányzik?

Olyan régen jöttem már el és többet éltem máshol, mint ott, hogy olyan igazi honvágyam nincs. A hangulata hiányzott, amíg ide nem költöztünk. Mert Finnország szinte teljesen vidék. Csak a legnagyobb városok belső központja városias, a külvárosok – akár több emeletes – házai között is erdő, mező van. Nagyon sokat játszottunk gyerekkorunkban az erdőben. A nagyvároshoz képest itt falun minden csendesebb, lassabb, természetközelibb. Több idő van az életre.

Egyébként pár havonta megyek haza, a családdal, rokonokkal lényegében napi kapcsolatban vagyok és egyre többször jönnek ide barátaink, akiknek időközben már szokolyai barátai is lettek.

- Mondtad, hogy a bútorestaurálás és felújítás mellett ismét van valamilyen turisztikai program, amivel foglalkozol.

- Még a járvány tavalyi kezdete előtt egy szintén turisztikával foglalkozó barátnőmmel kidolgoztunk egy kifejezetten a Dunakanyart és ezt a környéket bemutató, kerékpáros-kirándulós programot. Külföldről biztosan, de most már Magyarországról is egyre többen járnak kerékpárral is az utakat kifejezetten a pihenés és kikapcsolódó kirándulás céljával. Ha kiépülnének olyan megbízható országúti és erdei kerékpárutak, meg persze otthonos szálláshelyek, ahol reggelivel és vacsorával tudják várni a túrázástól odaérkező párokat, családokat, akkor erre az aktív pihenést és természetet kedvelő réteg részéről komoly igény lenne.

Igazán jól hangzik, talán több családnak is biztosítana jó lehetőséget. (És az se lenne rossz, ha ezzel együtt egy kicsit csökkenne a kirándulóautós forgalom is.)

Kedves Jaana! Nagyon köszönöm, hogy beszélgethettünk és kicsit megismerhettünk Téged! Kívánjuk, hogy érezzétek magatokat nagyon jól itt Szokolyán! Jó hallani, hogy az életet lehet ilyen aktívan, örömmel, másokra és önmagunkra is odafigyelve élni!

Brenner Rozi

Benedek atyának - elkészönésképpen

Jó Testvérem! Isten veled. Elmentél bált. Itt maradtam, itt maradtunk számos megváltásolatlan kérdéssel, elmaradt segítséggel. Elmaradnak a mosolygós, jó irányba „terelgetések”, bitűnk folyamatos megerősítése. Halálbíred ballatán eszembe jutott az Ismerős arcok zenekar Nélküled című száma. Álljon itt egy rész belőle, amely jól jellemzi jelenlegi lelkiállapotomat (és valószínű nem csak az enyémet):

„Annyi mindent kéne még elmondanom,
S ha nem teszem, talán már nem is lesz rá alkalom,
Hogy elmeséljem, milyen jó, hogy itt vagyunk,
S mint a régi jó barátok: egyet mondunk, s egyet gondolkunk.”

Milyen jó lenne, ha távozásod után a kóspallagi és a szokoliai templomban sem felejtenelek el tanításodat, emlékeznék tanácsaidra, és így továbbra is „egyed gondolnánk”, mindkét nyájban tovább élne az elvetett mag. Meggyőződése, hogy amikor az Úr megajándékozott bennünket azzal a porhüvellyel, amiben élünk, feladatot is adott mindenkinek. A szerencsések időben felfedezik ezt, és tudato-

san így élnek. Vannak, akik nem tudatosan ugyan, de eszerint élnek, és vannak, akik halálukig keresik. A jó pap feladata, hogy segítsen a rábízott „báránynak”, hogy megtalálja helyét, feladatát. Ez a szeretetteljes terelgetés is hiányozni fog.

Mindig szükség volt arra, hogy hol ilyen, hol olyan támadás ellen védjük hitünket. Az elmúlt időszakban nagy szükség volt arra, hogy paptársaiddal védjed a 2000 éves kereszténységet, amely ellen ilyen nagy támadás világszerte sohasem volt.

Kedves Atya, nem olyan régen volt pappá szentelésed 50. évfordulója. Pálos szerzetesként, majd az utolsó időben Kóspallag és Szokolya katolikus papjaként – én tudom – nagyon fontosnak tartottad ezt a harcot. Tetted ezt, mint minden nehézség leküzdését, „Benedek atyai” mosollyal, derűvel.

Aki írt már nekrológot, az tudja, milyen nehéz feladat. Nehéz befejezni, nehéz végképp elkészönni. Én ehhez most az eltávozásodat hírül adó kis kártyán található szép gondolatokat választom.

Fotó: Révuti Norbert

„Miért sirattok?

Isten arca volt,

mely simagatóan, hívón rám hajolt,

S én mentem, és most fényözönben élek,

És nem vagyok más, csak tisztuló lélek.

Ha emlegettek, köztetek leszek,

De fáj, ha látom könnyeteket.

Ha rám gondoltok, mosolyogjatok,

Mert én már Istennel vagyok.”

Drága jó Testvérem! Ígérem, így teszünk.

Bella László
ny.középiskolai ig.

Itt hagyott a legrégebbi kollégánk, Nyíri Sándor

Mély megdöbbenéssel ért a hír bennünket, hogy kollégánk Nyíri Sándor itt hagyott bennünket. Sanyi betegsége ez év elején kezdődött, de bizakodóak voltunk, hogy talán nyáron már újra találkozhatunk vele.

Reggelente intünk majd egymásnak, amikor begurul kerékpárján a hivatal udvarára, vagy szembe találkozunk, ahogy a reggeli újsággal kezében már korán jön az óvodából, ahol a füzetbe írt feladatokat lehet részben el is végezte. Esetleg újra bográcsoznak egyet a

fiúkkal vagy jön velünk főzni falunapon. Nem így lett, nagyon fog hiányozni, hisz 1993-óta dolgozott az önkormányzaton, ő volt a legrégebbi kolléga. Neki tettük fel a kérdéseket a múltbéli dolgokról, a megszokásokról. Sokszor jókat nevettünk egy-egy történeten és bizony volt, hogy együtt bosszankodtunk. Sanyi Isten veled, közös emlékeink felidézésekor sokszor gondolunk majd rád! Nyugodj békében!

Némethné Pintér Csilla
polgármester

Viski Csabától búcsúzunk

Mindannyian úgy éljük az életünket, mintha örökké tartana, ezzel nincs is semmi baj, hisz ha folyamatosan az elmúlás pillanata lengene körül bennünket, akkor bizony sok öröm, boldog pillanat szaladna el mellettünk észrevétlenül. Mindannyiunk életében előbb-utóbb bekövetkezik, hogy elveszítünk valakit, aki fontos volt nekünk, akit szeretünk.

Viski Csaba sokak számára ilyen ember, barát volt. Szerette Szokolját, ezt erősen éreztük rajta. Életének fontos része volt a lovak, a vadászat és a galambászat iránti szeretet. Képviselőként, majd 2004-től, hosszú éveken keresztül a helyi választási bizottság elnökeként is dolgozott településünkért, értünk. 2014-ben a közösségünkért végzett lelkiismeretes munkája elismeréseként megkapta a

Szokoljáért emlékérmét. Halálhíre sokunkat megdöbbenett, mert Csaba még ha az elmúlt években betegeskedett is, mégis egy erős férfikép volt a szemünkben. 63 év nem sok, igazán kaphatott volna még időt. Sok embernek adta át a lovak iránti szeretetét, de két embert vér szerint is megfertőzött ezzel. Niki és Barbara a lovak iránti szeretetét biztosan édesapjuktól kapták.

Egy búcsúbeszédben nehéz egy életutat megmutatni, de talán mindannyiunk emlékeztetésében van néhány történet, ami kapcsán eszünkbe jut Csaba és ezeknek a történeteknek az életben tartásával tudunk majd emlékezni rá.

Ilyenkor nehéz kapaszkodót találni, hogy elvisszük a ránk nehezédő fájdalmat, különösen a családnak. Sokat jelent egy segítő kéz, egy kedves mosoly és néhány megnyugtató szó.

Fotó: benzing.live

Nyújtunk segítő kezet, adjunk megnyugtató szavakat a családnak.

„A mélybe csak tested merült el, csak ő tűnt el a föld alatt, de lényed lényege ezer felé szóródva is köztünk maradt.” /Keszéi István/ Isten veled, nyugodj békében!

Némethné Pintér Csilla
polgármester

Id. Kemenes Miklósról emlékezem

Miklós bácsi sokunknak egy mindig mosolygó, érdeklődő, lendületes és kedves emberként marad meg az emlékezetében. Mindenkinek más-más emléke lebeget róla, nekem az, hogy amikor csak találkoztunk mindig nagyon kedves úriemberként viselkedett.

Volt, hogy zavarba ejtett az udvariassága és a tisztelete irányomban. Szokolyára költözése óta különösen érdeklődő volt a település életét befolyásoló ügyekben is. Mindig segítette a település közösségi életét, munkaköre kapcsán korábban a közlekedésbiztonságra tanította Iskolánk növendékeit, tagja és hosszú éveken át elnöke volt a helyi Vadásztársaságnak, de a Börzsöny-Duna-Ipoly

Vidékfejlesztési Egyesületben vállalt munkája során is támogatta terveinket.

Miklós bácsinak egy emléket fognak állítani, melyhez néha elsétálhatunk és megpihenve csendben tisztelettel és szeretettel emlékezhetünk rá.

Búcsúztatója is megható és olyan esemény volt, melyet mindannyian csak kívánhatunk, a méltató-sokból is kiderült, hogy egy fantasztikus ember volt közöttünk. Isten nyugosztaljon Miklós bácsi, örülök, hogy ismerhettelek.

*Némethné Pintér Csilla
polgármester*

Szokolyai alkotások a magyar költészet napjára

Április 11. a magyar költészet napja. Ezt az idei évben – rendbágyó módon – elektronikus formában ünnepeltük, és bár találkozni nem találkoztunk, úgy gondoltuk, egy verspályázattal próbára tesszük a szokolyai lakosság tudását és kreativitását. Ezúton is köszönjük és gratulálunk azoknak, akik neveztek!

1. helyezett Berinkei Bettina verse lett, a 2. helyezett Varga Mária alkotása, a 3. helyezett Némethné Pintér Csilla műve. Jövőre újult erővel, remélhetőleg már személyesen is találkozzva ünnepelhetjük majd ezt a napot!

Berinkei Bettina:

Kicsiny falunk szorgos népe

Kicsiny falunk, Szokolya,
Sok jó magyar otthona.
Szorgos, kezes, vidám nép,
Estig zúg a munkagép.
Füvet nyírunk, fát ültetünk,
Kaszálunk és legeltetünk.
Nincs számunkra lehetetlen,
Kitartásunk mérhetetlen.
Bontunk, aztán felépítünk,
Évről-évre szebbek leszünk.
Vajon a költészethez értünk?
Van-e hozzá tehetségünk?
Egyik napról a másikra,
Íródhat e a lapokra
Sok szép színes költemény,
Melyet díjaz a közvélemény?
Próbálkozz, hisz mit veszíthetsz?
Sok-sok ember tehetsége.
Ott lapul, s vár a költő benne,
Had kerüljön végre a felszínre,
S amint megcsillan a tehetség,
Újabb értékkel lesz gazdagabb a nemzetség.

Varga Mária:

Börzsöny szívében

Szokolyára léptem én
-meglepetés e költemény;
csecse
becse:

ajándék, mellyel meglepem
a Szalajka Házát, s kegyedet,
magad,
magam.

Hársfánk árnyéka nyugtató,
télén szánkót koptató
kemény
legény.

Gyerekszivaj szeli át
a patak csobogó vonalát
oda
-át.

Olykor zord felhők szerteszét
vonulnak át a hegy mögé,
ez a hon
-otthon.

Jópár dömper elszelelt,
pedig utunk sose lett.
Az ám,
Házám!

Templomunk harangja bűg
Gólyánk szárnycsapása zűg
-eteti
kölykeit.

Amit a hírekből értek én,
nem lesz falunap sem idén
-sekélye
lét.

Kecske, boci, kakas hangja,
"Magyar vagy" - harsogja,
csekély
remény.

Veteményes kertek sorba,
Hiába tarol a Korona,
éled az élet
újra.

**Némethné Pintér Csilla:
Szokolya**

Költemény e magyar táj
Neked, nekem, sokunknak
Tavaszi, nyári, őszi, téli
Csodáját járjuk minduntalan
Emlékek, élmények, barátok
Csend, magány, illatok
Szeretjük, őrizzük, érezzük
Együtt lélegzik velünk.

Fotó: Révuti Norbert

A sólyom titka

A Szalajka Ház január 22-ére, a Magyar Kultúra Napjára meseíró pályázatot hirdetett felnőttek és gyermekek körében, melynek feltevéle volt, hogy szerepeljenek a mesében az alábbi szavak: "Szokolya", "Hársfa", "Sárkányölő Szent György" és "sólyom". Ezúttal az előző számunkból terjedelmi okok miatt kimaradt, a felnőtt kategória első helyezett alkotását tesszük közzé.

Egyszer volt, hol nem volt, Hetedhét országon túl, ahol a kurta farkú malac túr... vagy várjunk csak! Dehogyan ott! Arra már minden mesehős járt. A mi mesehősünk, akit történetesen Gyurkának hívtak, Szokolyán élt szüleivel és két bátyjával. Gyurka nem volt különösebben hős típus, sőt kifejezetten nem volt az. Félénk volt, szégyenlős, könnyen kigördültek a könnyecskéi. Amolyan tutyi-mutyi, tedd ide-tedd oda legényke volt. Csúfolták is őt a csoporttársai kíméletlenül az oviban. Még a két bátyja is a többiek oldalára állt, ha a három csoport az udvaron együtt játszott és Gyurka megbotlott véletlenül, összedőlt a homokvárá, vagy kacsalábra vette a cipőjét. Mentségére legyen mondva, kiscsoportos volt még.

Egy nap éppen a focipályán folyt a meccs, mikor Gyurkát – aki természetesen a pálya szélén álldigált egyedül, mert senki nem akart vele játszani – úgy találta fejen a focilabda, hogy hasra esett és nem csak a ruhája, hanem még az orra hegye is sáros lett. A többiek azonnal ujjal mutogattak rá és hangosan hahotáztak, mire Gyurka persze sírva fakadt. Az hagyján, hogy fájt a feje, de jobban fájt neki a többiek gúnyolódása. Már harmadszor nevettek ki a héten, és ráadásul mindig valami olyasmért, amiről egyáltalán nem tehetett. Megpróbálta letörölni a sarat az orráról, de csak még jobban összemaszatolta az arcát. De már ez sem érdekelte. Egyenesen a pálya szélén álló pad felé igyekezett, és hátat fordítva mindenkinek, a pad támlájára tette a karjait, és a karjaiba fúrta az arcát. El volt keseredve. Nem is kicsit. Folyamatosan azt dünnyögte magában, hogy „Elegem van! Mindenből elegem van!”

Mikor már vagy tízszer elismételte ezt, furcsa neszre lett figyelmes, olyan szárnyasuhogás félére. Felemelte a fejét és körülnézett. Könnyfátyolos tekintetétől először nem vett észre semmit. Aztán a mellette hajladozó öreg fűzfa tövében egy madár alakja tűnt elő. Gyurka pislogott párat, hogy jobban meg tudja nézni mit is lát. Gondolatban gyorsan sorra vette a Szokolyán megforuló madarakat a seregélytől a gólyáig, de ennek a madárnak a tulajdonságai egyikre sem illettek. És akkor hirtelen leesett az álla a csodálkozástól. De hiszen ez egy Falco columbarius! (Azt elfelejtettem mondani, hogy bár Gyurka, félénksége és ügyetlensége miatt állandó céltáblája volt társai élcélődésének,

nem volt buta gyerek. A természet, különösen az állatvilág, nagyon érdekelte és nem csak hogy érdekelte, hanem sokkal többet tudott róla kortársainál. Így történhetett, hogy először latinul jutott eszébe a fűzfa alatt álló madár neve, ami egy kis sólyom volt.) Ez a vándormadár Magyarországon csak télen fordul elő, így hát most januárban végülis lehetséges, hogy Szokolyán landol. Igaz, a sólymok nem szállnak a földre, ez egy kicsit furcsa, de míg Gyurka sorra vette, hogy kékesszürke feje, kampós tépőcsőre és kicsit több mint egy arasznyi testhossza miatt ez tényleg egy Falco columbarius lehet, a sólyom hirtelen ránézett és megszólalt.

- Mondd, meddig várjak még a kívánságodra? Gyurka eltátotta volna a száját, ha már nem lett volna amúgy is tátva, de így a meglepetéstől inkább becsukta. A madár ekkor újra megszólalt.

- Na ne már! Azért repültem idáig Norvégiából, hogy most dolgom végezetlenül induljak vissza? Mondj már valamit!

Fotó: Révuti Norbert

Gyurka ekkor óvatosan felállt a padról, és tett egy lépést a kis sólyom felé. Az meg sem mozdult. Mikor Gyurka már egy karnyújtásnyira ért és leguggolt hozzá, a sólyom kissé oldalra döntötte a fejét és azt mondta:

- Nos? Kinyögnéd már végre, hogy mi bánt?

Gyurka ekkor, meglepettség ide vagy oda, egy szuszra elhadarta:

- Engem mindenki piszkál. Folyton bántanak és csúfolnak, és én nem merek visszavágni. Félek kiállni magamért. Ügyetlen vagyok, tériszonyom van, még az óvó néniktől is tartok. Majd egy kis szünet után hozzátette:

- Valószínűleg még meg is bolondultam, amiért egy madárhoz beszélek.

- Jól van, elég az önsajnálattól – mondta a sólyom. Biztosíthatlak, hogy nem bolondultál meg, mert bár valóban egy madárhoz beszélsz, ez a madár, vagyis én, ért téged és szintén tud beszélni, szóval az elméd állapota jelenleg rendben van. Ami a többit illeti, nem hangzik túl jól, de nem vagy reménytelen eset. Szóval mit szeretnél?

Gyurka a szájába harapott, és rövid gondolkodás után így szólt.

- Bátorságot.

- Juhéj! Legalább tudja, mit akar! Kezdetnek nem rossz. Hát akkor figyelj ide, barátocskám. Elárulom neked, hogyan nyerheted el a BATOR-SÁGOT.

Gyurka szája már annyira kiszáradt, hogy csak egy rekedt „Hm?” jött ki a torkán.

- Talán „Tessék?” vagy „Igen, hallgatom a méltóságos Sólyom Urat.” – javította ki Gyurkát a sólyom, de egyáltalán nem tűnt úgy, mint aki haragszik, mert a szemei mosolyogtak.

- Szóval – folytatta – az a helyzet, hogy ahhoz, hogy bátorrá válj, ki kell állnod három próbát. Elvesztettem három tollamat, ezeket kell megkeresned és visszaadnod nekem. Ennyi. Azzal kinyitotta szárnyait, hogy felrepüljön.

Gyurka hitetlenül meredt rá:

- Várj egy kicsit! Akarom mondani, várjon egy kicsit méltóságos Sólyom Úr! Mégis hol keressem a három tollat?

- Ja, igen – csukta be a szárnyait a kis sólyom.

– Jogos. Kéne egy kis útba igazítás, igaz? No, nyisd ki a füled:

„Mindhárom tollat Szokolyán találod.

Az első mellé lelsz majd egy igaz barátot, A másodikért másznod kell, mint egy majom, A harmadik segíteni fog a legfőbb bajon. Három napod van, hogy megtaláld őket. Ne szalaszd el ezt a szuper lehetőséget!”

És még mielőtt Gyurka megmukkanthatott volna, a sólyom elrepült.

„Na, kösz” - gondolta Gyurka magában. - „Ez aztán segítség.” Ekkor meghallotta az óvó néni hangját amint „sorakozót” kiabál, úgyhogy futott vissza a többiekhez. Miközben visszasétáltak az óvódába, azon morfondírozott magában, hogy a három nap vajon mikor kezdődik. Már a mai napra is értette a sólyom vagy a holnaptól számolja? És egyáltalán, Szokolya olyan nagy, mégis merre induljon? Ebéd közben is azon gondolkodott, vajon hogyan fogja észrevenni a tollakat. Még ha rikító neon zöldek lennének, de ezek barnák! Természetesen úgy elmélyült a felmerülő kérdések tengerében, hogy ő végzett utoljára az évessel, és csak akkor eszmélt fel, amikor a dadus néni kissé erőteljesebben rászólt, hogy most már aztán vigye ki a tányérját, és irány a mosdó. És hát persze nem tudott aludni a csendes pihenő alatt. És ha az egészet csak álmodta? Jaj, miért nem csípte meg magát miközben beszélgetett a sólyommal? És mi az, hogy másszon úgy, mint egy majom? Ő kikéri magának, nem majom. És egyébként is, három tolltól ki lett valaha bátor? Ez tiszta hülyeség. Hasáról a hátára fordult és a plafont nézte. És milyen igaz barátot talál? Neki még nem igazi barátai sincsenek. És mi a legfőbb baj? A hátáról oldara fordult, így jól látta, hogy már mindegyik csoporttársa alszik és az óvó néni a folyosón tüzi ki a délelőtti alko-

tásokat a faliújságra. És akkor megpillantotta. A kalapot. A kalapot a résnyire nyitott ajtón át. A kalapot a résnyire nyitott ajtón át, a fogason. A kalapon pedig egy tollat. Azonnal felült az ágyában.

- Mi az, Gyurka? – nézett rá szúrós szemmel a dadus néni.

- Pisilnem kell – füllentette Gyurka és már le is rántotta magáról a takaróját.

- Hiszen voltál ebéd után, nem?

- De... de biztos azért kell, mert sokat ittam.

A dadus néni egy mély sóhajtással kiengedte Gyurkát a mosdóba. Ha ember benevezhetne a csigák versenyébe, Gyurka ezúttal bizonyosan megnyerte volna. Úgy vánszorgott a mosdóig és vissza, mint egy megfáradt csiga, de persze csak azért, hogy jobban szemügyre vehesse a kalapot és a rajta lévő tollat. Vagyis tollakat. Mert ez egy női kalap volt, rajta különféle tollakkal és az egyik... az egyik sólyomtollnak tetszett és erről meg kellett bizonyosodni. A mosdó-expedíció sikeres volt, Gyurka teljes meggyőződéssel tért vissza az ágyához, a toll valóban sólyomé. Így aztán most már azért nem tudott elaludni, mert ki kellett eszelnie a haditervet, hogy hogyan csenje el a tollat a kalapról. Hosszas fej-törés után ki is találta a stratégiát. A délutáni játék, enyhébb idő lévén, kint lesz az udvaron. Onnan be kell kéretőzni, fel kell mászni a székre, a székről a szekrényre és onnan egy kis nyújtózkodással el kell érni a kalapot, ki kell húzni azt a bizonyos tollat a többi közül, és már kész is. Tadamm!

A stratégia jó volt. Elméletben. Gyakorlatban viszont, mint általában, hiba csúszhat a rendszerbe, és ez most sem történt másként. Gyurka az udvarról sikeresen bekéretőzött azzal az indokkal, hogy „nagy dolga” van. Arra nem számított ugyan, hogy kap maga mellé egy nagycsoportos kísérőt, de mivel ez a bátyja volt, aki unalmában, míg Gyurkára várt, egészen belefeledkezett a folyosón kitett autós újságokba, Gyurkának sikerült kisliszsolnia a folyosó végén álló fogashoz. A többi ruhákkal teli kis szekrény kitakarta Gyurkát a testvére szeme elől, így következhetett a hadművelet második része, vagyis a szekrény megmászása. Gyurka úgy mászott, mint a macska. Hangtalanul fellépett a székre, aztán felkapaszkodott a szekrény tetejére, és onnan nyújtózkodott a kalapért. Miután kihúzta a sólyom tollát, óvatosan elrejtette a zsebébe, és elindult lefelé. Amikor azonban a székre lépett volna, talpa az ülőke szélén megcsúszott, és hogy le ne essen, belekapaszkodott a szekrény fogantyújába, ami azon nyomban letörött egy halk recsenéssel. A bátyjának nem tűnt fel a zaj, mivel pont ekkor kacagtak fel a középső csoportos gyerekek a termükben. Gyurka ijedten meredt a markában maradt fogantyúra, és hirtelen ötlettől vezérelve saját gatyazsebébe süllyesztette. Vadul dobogó szívvel lopódzott vissza a mosdóig, majd újra kidugta a fejét és egy kis torokköszörüléssel jelezte bátyjának, hogy kész van, mehetnek vissza az

udvarra. Az első toll tehát, kalandosan ugyan, de meglett.

Másnap reggeli után az óvó néni minden gyereket leültetett az asztalokhoz, és szomorúan elmesélte, hogy a folyosón álló szekrény megromlódott. Mivel felnőtt az óvó néniken kívül nem járt az épületben, úgy sejtí, hogy valamelyik lurkó tehet a dologról és szeretné, ha jelentkezne, aki tud valamit az ügyről. Gyurka fülei egy szempillantás alatt égő vörössé váltak, de nem mozdult. A teremben csend volt, és értetlen arcok meredtek egymásra. Az óvó néni egy kis idő után Zsoltihoz fordult, aki a legvadabb kisfiú volt az egész óvodában és kérdően nézett rá.

- Nincs semmi mondanivalód, Zsolti?

Zsolti vagány volt, a társainál nagyobb, és előfordult már, hogy nem mondott igazat. Most azonban igazán ártatlanul nézett az óvó nénire, és vadul megrázta a fejét. A többiek mind megvetően néztek rá, és ahogy Zsolti visszanezített rájuk, Gyurka látta, hogy a szemeiben értetlenség, aztán döbbenet, aztán valami kétségbeesés féle tükröződik.

- Nem én voltam! – kiáltotta dühvel vegyes elkeseredéssel, de úgy tűnt, senki nem hisz neki.

Gyurka viszont nem bírta tovább. Lesütötte a szemeit és alig hallhatóan azt mondta:

- Én voltam.

A suttogása szinte berobbant a csendbe, és Zsoltiról mindenki Gyurka felé fordította a tekintetét.

- Te? – kérdezte az óvó néni.

- Itt a fogantyú – nyúlt a zsebébe Gyurka, és odanyújtotta az óvó néninek, aki meghökkenve nézett hol Gyurkára, hol a fogantyúra.

- Miért csináltad? – kérdezte végül.

Nem volt mit tenni, Gyurka elmondta az igazat. Elmondta, hogy a tollat akarta megszerezni. Persze azt nem árulta el, hogy ez egy küldetés, és ez volt az első próba. Csak annyit mondott: - Mindig is szerettem volna egy ilyen tollat.

- Nem volt helyes, hogy szó nélkül elvettél valamit, és az sem, hogy veszélyes mászókat választottál – mondta az óvó néni. - Az meg pláne nem, hogy nem szóltál azonnal a letört fogantyúról. De megértem, hogy tetszett a toll a kalapomon. Nekem is tetszett, amikor tegnap oviba jövet a földön találtam. Megtarthatod, ha megígéred, hogy többet ilyen nem fordul elő, és ha

segítesz Józsi bácsinak visszaszerelni a fogantyút.

Gyurka meglepetten bólintott, és lehajtotta a fejét. Sokkal rosszabb következményre számított, de nem mert a társaira nézni. Amikor az óvó néni már percek óta másról beszélt, fel-emelte a fejét és találkozott a tekintete Zsoltiéval, aki megkönnyebbülten dőlt hátra a székén, és alig láthatóan biccentett egyet Gyurka felé.

Józsi bácsi már a folyosón szerelte össze a furógépet, amikor Gyurka odalépett hozzá a fogantyúval a kezében. Könnyedén sikerült visszacsavarozni a helyére, úgyhogy pár perc múlva Gyurka újra a csoportszobában állt, és azon tanakodott, melyik építőköccével vonuljon felre az egyik zugba, amikor a tőle balra álló Zsolti félvállról odaszólt neki:

- Megnézed a matricagyűjteményemet?

Gyurka a háta mögé nézett, de nem állt mögötte senki. Mikor visszorforult, Zsolti már ott állt előtte a nyitott füzetével, és lelkesen magyarázta, melyik matricát kitől kapta. Gyurkát előlőtte valami furcsa, jóleső érzés, és pár pillanat múlva a két fiú elmerülten játszott egymással.

Gyurka délután sétálni ment a nagyszüleivel, akik mindig a Hársfát tűzték ki úti célul. Azt a hársfát, ami terebélyes lombkoronájával Szokolya határában állt méltóságteljesen, magában. Gyurka nagyon unta ezeket a sétákat, de nem volt mit tennie, a bátyjai különórákon voltak, a szülei dolgoztak. Ilyenkor a nagymamája volt a főnök otthon, aki ha sétálni akart, akkor sétálni kellett. Még Nagypapa is azonnal öltözködni kezdett, ha Nagymama kiadta a parancsot, még ha a bajsza alatt morgolódt is, megértő pillantásokat váltva legkisebbik unokájával.

Bár a délutáni séta legalább olyan unalmasnak ígérkezett, mint amilyen általában lenni szokott, Gyurkát még mindig melengette a Zsoltival kötött különleges barátsága.

- Na, Gyurka, fel mersz-e mászni a Hársfára? – kérdezte huncutul a nagypapája útközben. Sokszor ugratta már ezzel Gyurkát. Lehetetlennek tűnt egy ilyen kicsi gyereknek egy olyan hatalmas fát megmászni, különös tekintettel arra, hogy Gyurka szédült a magasban. Budapesten egyszer felültek unokatestvéreivel a Deák téri óriáskerékre, de már az első percben csukott szemmel összegömbölyödve imádkozott azért, hogy mielőbb leérjenek. Ígyhát Gyurka ilyenkor mindig szégyenkezve ingatta a fejét. Hová gondol az ő nagypapája? Most azonban a fához érve azt válaszolta:

- Ha bakot tartasz, megpróbálom.

Egy pillanatra csodálkozva nézett rá a nagypapája, majd elmosolyodott, és bak helyett fel-emelte Gyurkát a legalsó álgig. Gyurka maga sem értette mi hajtja egyre feljebb, de könnyedén mászott felfelé, és egyre csak vigyorgott magában.

- Te, anyjuk, ezzel a gyerekekkel madarat lehetne fogatni! Mi történt vele? – szólt oda nagymamá-

jának a nagypapája. És ekkor Gyurka ráeszmélt, hogy ha madarat nem is fog, de madártollat lehet. Mégpedig a fa tetején. Eszébe jutott ugyanis a sólyom útbaigazítása, és ahogy végignézett magán... hát igen, akár majomnak is beillt volna. Csudák csudájára, mire felért addig az ágig, ahonnan egész Szokolya, mint egy kis képeslap látszik, talált egy madárfészket és benne egyetlen tollat. A sólyom második tollát. Örömeiben akkorát kurjantott, hogy a mezőn kuporgó vadnyulak kiugrottak a gatyájukból, már ha lett volna nekik. Minden esetre tényleg nagyot ugrottak, a verebek felrebbentek az útszéli bokrokról, és Gyurka a zajokra felfigyelve rádöbbsen, hogy ő most nagyon, de nagyon magasra van, és hogy valahogy le is kéne mennie. Hirtelen meglegyintette a rettegés, de a következő pillanatban egy hang azt súgta neki, hogy ha fel tudott mászni, akkor le is tud. Lassan elkezdett ereszkedni, kabátzsebében a sólyom tollával. Mire leért a legelső ágig, és onnan leemelte a nagypapája, besötétedett. Gyurka mégis látta, hogy nagypapája arca, alig észrevehetően megváltozott. Úgy tűnt, mintha öregebb és mintha büszkébb lett volna, mint annak előtte.

Hazafelé Gyurka azon merengett, hogy eddig Szokolyát legmagasabbról az apukája nyakából látta, és bár ott utazni rendkívül jó dolog, Szokolya nagyjából ugyanolyan onnan is. A hársfáról nézve viszont egészen parányi volt és erről eszébe jutott a nagymamája, aki folyton azt mondogatja, hogy nem árt néha máshonnan is szemügyre venni a dolgokat. Ezt eddig elég fölösleges dolognak tartotta pedig lehet, hogy van benne valami.

Este Gyurka boldogan hajtotta álomra a fejét, sólyomtollaival a párnája alatt. Tehát igaz. Már csak egy nap és egy toll hiányzik, és elnyeri a BÁTORSÁGOT.

Másnap reggel izgatottan kelt fel, jóval bátyjai előtt felöltözött és már a kakóját itta. A sólyom szavain gondolkodott. A harmadik toll segíteni fog a legfőbb bajon. Na, az meg mi lehet? Nem kellett sokáig várnia a harmadik tollra. Keresnie sem kellett. Mikor szokás szerint kiment a postaládához, hogy behozza a leveleket (mert ez az ő feladata volt), a sok befizetnivaló és reklám mellett egy madártollat is talált a levelek között. Furcsállta ugyan a helyzetet, mert hát hol volt ebben a próba? Csak úgy ölébe hullik a harmadik sólyomtoll? Biztos hibádzik itt valami. De nem volt ideje sokáig gondolkodni, mert a bátyjai kirontottak az ajtón, ő pedig a tollat gyorsan a kapucnijába rejtette, a kapucnit meg a fejére húzta. Előbbit azért, hogy meg ne lássák, az utóbbit meg, mert hideg volt.

A testvérek a zuhogó esőből csurom vizesen beléptek az óvoda ajtaján, és végigrappoltak a nedves, sáros folyosón. Vagyis Gyurka csak trapolt volna, mert helyette a csoportszoba előtt, egy hatalmas puffanással elterült a földön, mint egy béka. Mindenki odarohant az ajtóhoz. Mikor észrevették, hogy a béka amúgy Gyurka,

pusmogni kezdtek és várták, hogy sírva fakadjon ahogy szokott, és hogy kinevethessék, ahogy szokták. Gyurka ellenben most nemhogy sírni nem sírt, hanem először csak halkán, majd egyre hangosabban kezdett kacagni. Olyan jóízűen és megállás nélkül, hogy néhány döbbsen pillanat múlva a nézőközönségből is kitört a nevetés. Úgy hullámoztak mindannyian, de még az óvó nénik is, mint a zászlók a szélben. Fogták a hasukat, és nem bírták abbahagyni. Hogy miért nevetett Gyurka? Hát mert a kapucnijába rejtett sólyomtoll az eséskor becsúszott a sáljába, onnan a pulcsijába és éktelenül csiklandozni kezdte a nyakát, a hátát, a pocakját. Miután aztán végre valahogy véget ért a hahótázás, Gyurka átöltözött, megreggelizett és néha, amint felidézte a reggeli belépőjét a délelőtti során, valamilyen furcsa indítást érzett, hogy újra és újra elkezdjen kuncogni. Édesen és viccesen nevetett, amit a társai mindeddig nem hallottak. Senki nem tudta megállni, hogy vele nevéssen. Ilyen vidám nap már rég volt Gyurka óvodájában.

Kép: pixabay.com

Délután a kiscsoportosok újra focimeccset játszottak a pályán. Az egyik passznál olyan megszire szállt a labda, hogy senki nem akart utánamenni. Gyurka volt az egyetlen vállalkozó, aki utánaszaladt, és a pálya melletti játszótéren keresni kezdte a rakoncátlan labdát. Miközben kereste, úgy érezte, nézi valaki. Megfordult, és a fűzfa alatt meglátta a kis sólymot, a sólyom uraságát, aki kissé oldalra döntötte a fejét és őt nézte.

- Na végre! Azt hittem már sose veszel észre, Gyurka koma. Megszerezted-e a három elvesztett tollamat?

Gyurka nem szólt semmit, csak előhúzta kabátja zsebéből a három tollat és a sólyom felé nyújtotta.

A madár elismerően biccentett.

- Megtarthatod. Nekem van elég.

- De hát nem ez volt a feladat? Kiálltam a próbákat, nem? Nem kapok BÁTORSÁGOT?

- A próbákat kiálltad, de nem ez a lényeg. Mit tanultál belőlük?

- Ööö... hogy mit tanultam? – kérdezte Gyurka zavartan. Hát... izé... tanulni is kellett volna?

- Jaj, kiskomám, hát mire valók a próbák?

Lássuk csak: az első tollat némi nehézség árán szerezted, ha jól tudom.

- Hát igen. Majdnem tönkretettem egy szekrényt – mondta Gyurka szégyenkezve.

- Én nem a szekrényre gondoltam. – mondta a sólyom. Mi volt a legnehezebb dolog, amit a toll miatt meg kellett tenned?

Gyurka a száját harapdálta, aztán az emlék eleveleségétől újra lesütötte a szemét.

- Hogy be kellett vallanom, hogy én voltam.

- Na látod! És ehhez mi kellett? Csak nem bátorság? De még mielőtt Gyurka válaszolhatott volna, a sólyom folytatta. - Felmásztál a hatalmas Hársfára egy ici-pici tollért, pedig rettesz a magasságban. Mi hajtott?

- Nem is tudom... a cél.

- Hát ez az! Ha van célod, van miért bátornak lenni. – mondta a sólyom szinte magának. - És mi történt harmadik alkalommal?

- Hát... nevetőgörcsöt kaptam. Igazán nem tehettem róla. Nem bírtam abbahagyni.

- Igen, tudom, hallottam. Kint ültem a kerítésen. És tudod mit? Mindenki azt hitte, magadon nevelsz. Én tudom, hogy a toll volt, de máskor próbáld ki toll nélkül. Például akkor, amikor véletlenül kicsúszik a kezedből a szappan, vagy amikor összedől a tornyod. Vagy ha kötényt kapsz meccs közben, és elcsúszol a vizes fűvön. Mármint, nem kívánom, hogy szándékosan elessél, de ha megtörténik, nevéssél.

- Jó, jó. De akkor most már megkaphatom a BÁTORSÁGOT? – kérdezte Gyurka egy kicsit talán türelmetlenül.

- Hogy Te milyen oktondi vagy – sóhajtott a sólyom. – Máskor inkább ésszerűt kérjél, jó? Hát nem érted, hogy folyton bátorságot kérsz, pedig az már rég benned van?

Azzal fejcsóválva elrepült. Gyurka meg csak állt ott magára hagyva, kábultan. Zsolti akkor ért oda, mikor a három sólyomtollat újra zsebre dugta.

- Na mi van, nyomozó? Megszökött előled a labda? – mondta Zsolti nevetve, miközben a mutató ujján forgatta a focilabdát, ami kiscsoportos létére igen tiszteletreméltó teljesítmény.

- Na gyere már! – tette hozzá, és visszaszaladtak a pályára.

Mikor aznap Gyurka hazafelé indult a Szent György lovardából, ahol hetente lovagolni tanult, és a kapun kilépve visszafordult, hogy integessen az oktatójának, hirtelen megakadt a szeme sárkányölő Szent György alakján, akinek festett képe a lovarda olalát ékesítette. Egészen határozottan úgy tűnt neki, mintha a képen látható alak rákacsintott volna. Vagy csak ő pislogott? Mindig csodálattal nézett a névrokonára, de most úgy érezte, valamit meg is sejtett abból, hogy a bátorság próbája nem mindig igazi sárkány képében jelentkezik. Ami pedig a három sólyomtollat illeti, az biztos, hogy idén már megvan a farsangi jelmeze. Indián lesz. Kis sólyom.

Ligeti Orsolya

Kutyabajok II.

Az előző számban leginkább arról volt szó, hogy a kutya szabadon hagyása milyen károkat eredményezhet, függetlenül attól, hogy támadóan viselkedik vagy sem.

Fontos tudni, hogy az ezzel foglalkozó jogszabályok is különbséget tesznek a kutyával (akár szelíddel) való veszély okozás, és a közvetlenül, önmagában is veszélyes kutyával kapcsolatos helyzetek kezelésében.

A veszélyeztetés ugyanis nem okoz kárt, az csupán a károkozás kockázatát jelenti, ezért enyhébb megítélés alá esik, azaz szabálysértésnek minősül. A szabálysértés neve:

“veszélyeztetés kutyával”.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 193. § (1)-(2) bekezdései értelmében szabálysértést követi el, aki a felügyelete alatt álló kutyát • a település belterületén felügyelet nélkül bocsátja közterületre, vagy kóborolni hagyja, • természeti és védett természeti területen, vagy vadászterületen póráz nélkül elengedi vagy kóborolni hagyja – kivéve: vadászkutya, szarvasgomba-kereső kutya, • szájkosár és póráz nélkül közforgalmú közlekedési eszközön szállítja – kivéve: vakvezető, mozgáskorlátozottakat segítő kutya, • veszélyes ebét nem zárt helyen tartja, nem helyez el a ház (lakás) bejáratán a veszélyes ebre utaló megfelelő figyelmeztető táblát.

A szabálysértés miatt alkalmazható büntetések:

- pénzbírság: legalacsonyabb összege ötezer forint, legmagasabb összege százötvenezer forint. A közterület-felügyelő, természeti és védett természeti területen a természetvédelmi őr, helyi jelentőségű védett természeti területen az önkormányzati természetvédelmi őr, továbbá az önkormányzat közigazgatási területéhez tartozó termőföldéken a mezőőr is szabhat ki helyszíni bírságot, amennyiben a helyszíni intézkedés során a szabálysértés elkövetését az eljárás alá vont személy elismeri. Összege ötezer forinttól ötvenezer forintig terjed, 6 hónapon belül elkövetett újabb szabálysértés esetén legfeljebb hetvenezer forint. Amennyiben az eljárás alá vont nem fizeti meg a bírságot, azt a bíróság átváltoztathatja szabálysértési elzárásra, illetve közérdekű munkára a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén és mértékben.

A szabálysértés miatt alkalmazható intézkedések:

- elkobzás: akkor is alkalmazható, ha az eljárás alá vont nem büntethető. Az elkobzott dolog tulajdonjoga az államra száll.
- figyelmeztetés: csekély súlyú cselekmény esetén alkalmazható rosszállás, egyúttal a szabálysértési hatóság felhívja az eljárás alá vontat, hogy a jövőben tartózkodjon az elkövetéstől.

Más a helyzet az önmagában is veszélyes kutyával. A veszélyes eb fogalma a szabályok világában nem egy érzésre utal, hanem jól körülírt fogalom. Egy kutyát az illetékes hivatal veszélyessé nyilváníthat, az alábbiak szerint:

Az állatvédelmi hatóságként eljáró járási hivatal az ebet egyedileg veszélyesnek minősítheti, amennyiben

a) az eb fizikai sérülést okozott, és megvalósulnak a veszélyesnek minősítés e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban meghatározott feltételei, vagy
b) az eb fizikai vagy pszichikai állapota alapján feltételezhető, hogy az embernek fizikai sérülést okozhat, és ez a veszélyhelyzet kizárólag az eb veszélyesnek minősítésével hárítható el, ebbe az eljárásba be kell vonni az ebek viselkedésének megítélésében jártas szakértőt.

Veszélyes eb kizárólag engedéllyel, jogszabályban meghatározott feltételekkel és módon, ivartalanítva és elektronikus azonosítóval (transzpoder) megjelölve tartható. Tilos veszélyes ebnek bármely módon való szaporítása, tenyésztése – ideértve a vétlen szaporulatot is –, kiállítása, bármely formában történő versenyeztetése, őrző-védő feladatokra való tartása, képzése és alkalmazása, az országba való behozatala, az országból történő kivitele. A veszélyes ebet polgári jogi szempontból vadállatnak kell tekinteni. A település jegyzője kérheti az állatvédelmi hatóságtól az eb egyedi veszélyessé minősítését.

Ha a kutyánk tehát visszatérően megtámad, vagy akár egyszer is megsebesít valakit, az komoly változásokat jelenthet a további tartására nézve. Veszélyessé nyilvánítása esetén speciális tartási és magatartási szabályokat kell betartanunk, illetve ezek megszegése önmagában is bűncselekménynek minősülhet.

Néhány a speciális szabályok közül

(41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet a kedvtelésből tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról)

17/H. § * (1) A veszélyes eb nyakörvén jól látható jelzést kell elhelyezni. A jelzés legalább öt centiméter átmérőjű korong, egyik oldalán az ebtartó neve, lakcíme, telefonszáma, a másik oldalán az eb hívóneve és a „Veszélyes!” felirat szerepel. A korong beszerzésének költségei az állat tulajdonosát terhelik.

(2) A veszélyes eb olyan megfelelően zárt, bekerített vagy elkerített helyen tartható, amely megakadályozza az ebnek a közterületre vagy szomszédos magánterületre történő, felügyelet nélküli kijutását, továbbá, hogy az eb embernek vagy állatnak sérülést okozzon.

(3) A veszélyes eb tartására szolgáló ingatlan be- és kijáratain jól olvasható „Vigyázat! Veszélyes eb!” feliratú táblát kell elhelyezni. A szöveg mellett jól látható, támadó ebet ábrázoló grafika feltüntetése szükséges. A táblát jól látható helyen kell elhelyezni.

17/I. § * (1) Veszélyes ebet közterületen vezetni, tömegközlekedési eszközön szállítani csak a harapás lehetőségét megakadályozó, biztonságos szájkosárral és a kibújást megakadályozó nyakörvvel, két méternél nem hosszabb, nem kihúzható pórá-

zon, a tartási engedélyben megjelölt személy felügyeletével szabad. E helyeken az ebet a pórázról elengedni és a szájkosarat levenni tilos.

(2) Veszélyes eb felügyelete – a tartási engedélyben meg nem jelölt személyre – ideiglenesen sem ruházható át.

Az embert, állatot megr harapó, megsebesítő kutya, vagy az amelyik úgy viselkedik, hogy ez a veszély közvetlenül fennáll, lakossági (akár névtelen közérdekű) bejelentésre, jegyzői kezdeményezésre egy erre rendszeresített eljárásban veszélyes ebnek, azaz vadállatnak minősülhet. Ez a körülmény a tartását jelentősen megdrágítja, a mindenféle engedélyek beszerzése, megújítása bonyolulttá teszi, a tartási szabályok megsértése pedig önmagában is bűncselekményt valósíthat meg. Ennyi erővel már oroszlánt is tarthatnánk otthon, több veszéllyel az sem járna.

“Veszélyes állat, veszélyes eb tartásával kapcsolatos kötelezettség megszegése”

A Btk. 359. §

359. § (1) Aki

a) veszélyes állatot engedély nélkül tart, szaporít, elidegenít, vagy az ország területére behoz,
b) a veszélyes állat tartására vonatkozó jogszabályban előírt biztonsági előírást megszegi, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki

a) veszélyes ebet

aa) szaporít, az ország területére behoz, onnan kivisz, versenyeztet, vagy engedély nélkül tart,
ab) jogszabály megszegésével elidegenít vagy megszerz, illetve
b) a veszélyes eb

ba) ivartalanítására vonatkozó jogszabályban előírt kötelezettségét megszegi, vagy
bb) tartására vonatkozó jogszabályban előírt biztonsági előírást megszegi.

(3) Aki veszélyes ebet őrző-védő feladat végzésére tart, kiképez, illetve veszélyes ebbel ilyen feladatot végeztet, büntetett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(4) E § alkalmazásában veszélyes eb a hatósági határozatban egyedileg veszélyes ebbé nyilvánított eb.

HOVÁ LEHET FORDULNI HA:

kóbor kutyát látunk az utcán:

Illetékes az önkormányzat. A települési önkormányzat kötelező feladata a település belterületén a kóbor állatok befogása.

azt tapasztaljuk, hogy valaki a felügyelete alatt álló kutyát:

a település belterületén felügyelet nélkül bocsátja közterületre, vagy kóborolni hagyja, Illetékes rendőrkapitányság, mint általános szabálysértési hatóság.

állatviadalt látunk, vagy arra gyanakszunk, hogy valaki ilyet szervez:

Illetékes a rendőrkapitányság.

Félek az állattartó bosszújától, hogyan tehetek a hatóságnál bejelentést?

A panaszokról és a közérdekű bejelentésekről szóló 2013. évi CLXV. törvényrendelet alapján zárt adatkezelés illeti meg a panaszt vagy közérdekű bejelentést tevő személyt, vagyis az illető adatai nem

lesznek megismerhetőek. A jelenlegi szabályozás szerint a panaszost vagy a közérdekű bejelentőt nem érheti hátrány a panasz vagy a közérdekű bejelentés megtétele miatt. A panaszos vagy a közérdekű bejelentő személyes adatai csak a panasz vagy a közérdekű bejelentés alapján kezdeményezett eljárás lefolytatására hatáskörrel rendelkező szerv részére adhatóak át, ha a szerv annak kezelésére törvény alapján jogosult, vagy az adatai továbbításához a panaszos vagy a közérdekű bejelentő

egyértelműen hozzájárult. A panaszos és a közérdekű bejelentő személyes adatai egyértelmű hozzájárulása nélkül nem hozhatóak nyilvánosságra.

(Az írás a NÉBIH által kiadott Kutyakötelesség c. útmutató 2. kiadásának felhasználásával készült.)

Dr. Panyik József

Erdőn, mezőn, szántóföldön

Mindenütt ott van. Sem állat, sem ember nem kerülheti ki. Bosszantó, veszélyes, ronda. A bálázsineg. A túsózik szemét bántja, a környezetvédeket elkeseríti.

A kutatók tisztában vannak vele, hogy a mezőkre, legelőkre került, nem megfelelően kezelt műanyag hulladék, amelynek csoportjába a bálázsineg is tartozik, a kérődzők, legelészők emésztőrendszerébe kerül, ott így, többé vagy (inkább) kevésbé feldolgozódik, majd mikroműanyagként az állat húsába, tejébe kerül, onnan pedig a mi asztalunkra. Amatőr környezetvédők tudják, hogy a szemétszedési akciókon az összegyűjtött kommunális hulladék legnagyobb része a szalmabálák csomagolásából kerül ki, a hitvány minőségű műanyagból, a bálamadzagból. A madarászok már régen hadjáratot indítottak ellene. A bálázás során elhagyott polipropilén madzagokat sok madárfaj előszeretettel használja fészekanyagként. A kötőanyagot a madarak beépítik fészkeikbe, azonban a szabadon maradt hurkokba könnyen beleakadhat a fészekben tartózkodó madár lába. A bálázsinegek által okozott pusztulást számos madárfaj esetében megfigyelték már, különösen a fehér gólyák esetében gyakori probléma. A madarak lábára tekeredett madzag elszoríthatja a vérkeringést, amely végül a végtag elhalásához, rosszabb esetben a madár pusztulásához vezet. A műanyagszennyezés nem csak folyóinkat és a tengereket érint. Közvetlen környezetünkben is jelen van.

Mit lehet tenni? Először is gondolkodni, belátni, ismereteket szerezni. Másodszor: a bálacsomagolókat felelős kezelése elsősorban az azokat felhasználók felelőssége! A legolcsóbb és leghatékonyabb megoldás a probléma felszámolására, ha a keletkezett hulladékot körültekintően, a megfelelő gyűjtőbe viszik, ha a földeken kint sem marad. Ha véletlenül mégis kint maradna a mezőn, a szántón, akkor jöhetnek a környezetbarát természetjárók, akiknek a hátizsákjában mindig lapul szemetesszatyor, hogy az útjukba eső hulladékot felszedjék, így takarítva környezetüket. Az erősen szennyezett területeket érdemes a hatóságoknál is bejelenteni. Mindenkire szükség van!

Kis hír a SzÖKolya háza tájáról: Március 27-én, a SzÖKolya szervezésében vilámtakarítást szerveztünk a faluban. Igyekeztünk minél több emberhez eljuttatni a kérést, hogy mindenféle különösebb felhajtás és felszerelés nélkül, ki-ki menjen délelőtt az utcára, és szedje össze a háza előtti, szomszédjának háza előtti szemetet. Az összegyűjtött hulladékot a saját kukájukba vitték, illetve szelektálták a felelős falulakók. Minden utcának volt felelőse, így elmondhatjuk, hogy a húsvéti nagytakarítás – legalább fél napra – tisztává varázsolta Szokolya utcáit. Semmi nem kellett hozzá, csak jószándék és 15 perc. A visszajelzések alapján két következtetés vonható le: 1. Az akciót rendszeressé lenne jó tenni. 2. Sokan nem is gondolták, hogy ennyi szemét van az utcáinkon. (Utóbbihoz fanyar SzÖKolya-megjegyzés: az autóból nem is igen látható ez...)

SzÖKolya

Legyél környezettudatos és ne vegyél újat!

25 év telt el azóta, hogy a B.B. Kuckó megnyitotta kapuit Szokolyán. Az akkor még csak új, árucikket kínáló üzletünk mára már fő profiljának tekintendő használt ruha és használtcikk (táska, cipő, fonál, egyéb kiegészítők stb.) butikjává nőtte ki magát. Kincsesbányánk számos különlegesebbnél különlegesebb darabot tartogat, melyek biztosan nem jönnek velünk szembe az utcán. Többféle minőségi kategóriából összeválogatott termékeink vannak, így a "krém" darabokat keresők mellett azok is mazsolázhatnak, akik akár csak fonál- és anyagmaradék, különleges gombok vagy minták után kutatnak további felhasználás céljából.

Sokan kérdezték már tőlünk, hogy hova kerülnek az esetlegesen hibás ruhák.

Mi is a környezettudatosság hívei vagyunk, így a felhasználható anyagokból különféle újrahasznosítható termékeket készítünk, mint párnahuzat, táska, fali tároló, szőnyeg, maszk stb.

Tegyél te is környezetünk megóvásáért és hasznosítsd újra!

Miért károsak környezetünk az új ruhák vásárlása?

A textilipar évente több mint 90 milliárd köbméter vizet használ fel a ruhák előállításához. Beláthatjuk, hogy ez akkora mennyiség, ami több millió részecskéből áll, és ez a víz hosszú-hosszú időre.

Manapság az új ruhák nagy részét különféle műanyagok felhasználásával állítják elő (poliészter, poliuretán, poliamid, poliakril stb.), melyek folyamatos környezetterhelést és mikroműanyagok felszabadulását eredményezik, melyek sajnálatos módon nem csak az élővízeinkben, de már újszülött babák szervezetében is megtalálható.

A megfontolatlanul megvásárolt ruhák (melyek elajándékozhatóak, felhasználhatóak, újrahasznosíthatóak lennének) egy része sokszor úgy kerül a hulladéklerakókra, hogy még a címke sem került le róluk.

Te hogyan tehet sz környezetünkért?

- ne vásárolj fast fashion termékeket (tömegesen előállított, mindig az adott évi divat szerinti, olcsó alapanyagokból készült ruházati cikkek)
- ruháidat alacsony hőfokon (max. 60 °C-on)

mosd, de mindig kövesd a címkén szereplő utasítást, így sokkal tartósabbak lesznek

- az általad nem használt ruhákat gondold újra, ajándékozd el, vagy hasznosítsd újra (pl.: szakadt pólóból törölkendő, elnyűtt strandtörölközőből kisebb méretű törölköző stb.)

- ha frissenéd a ruhátárad, szerezd be használtan a kívánt darabokat

- vásárolj egyszerű jól kombinálható ruhákat és kerülj a káros, nehezen viselhető darabokat

- vásárolj természetes anyagból készült, újrahasznosított vagy biopamut anyagú termékeket

- törekedj a kevesebb de minőségibb darabokból álló ruhátár kialakítására

Turi-butikunk, ahol jókedvet is biztosítunk, már közel 10 éve követi a fentebbi szemléletmódot, csatlakozz hozzánk Te is és tegyél a környezetünkért!

Bujtásné Balogh Anna
(www.facebook.com/bbkucko)

ÉLED AZ ISKOLAKERT

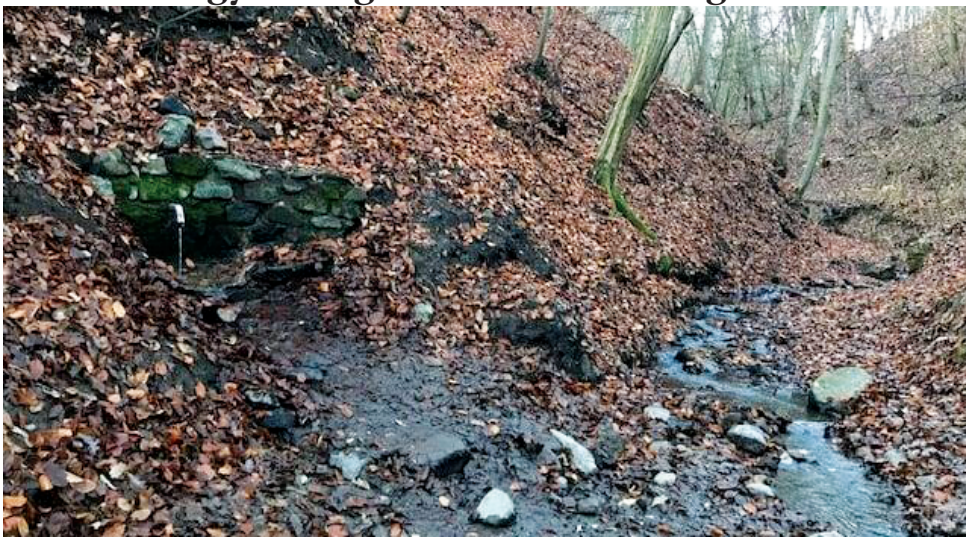
Fogyasztásra nem ajánlott!

Újabb információk a Deszkametsző-völgyi Csurgó-forrás vízminőségéhez

Bizonyára sokaknak ismert tény, hogy 2020 őszén, a népszerű deszkametsző-völgyi forrás közelébe nagy mennyiségű állati trágyát helyeztek. Sajnos a trágyát túl sokáig tárolták a forrás fölött, a csapadék bemosta a talajba a szennyezést, ami a laboratóriumi vizsgálatokból is kiderült.

Kétszer végeztünk ez idáig vízminőség ellenőrzést 2020.11.18-án és 2021.04.21-én. Mind a két vízmintában jelen voltak azok a baktériumformák, amelyek az ember szervezetébe jutva problémát okozhatnak. Az eredmények alapján magasabb koncentrációban voltak jelen ezek a baktériumok az idei áprilisi vízmintában. Ez arra utalhat, hogy a talajt ért szennyeződés súlyos lehetett és a tisztulás még várat magára.

A forrás vizéből hamar kimutatott baktériumok, alapvetően melegvérű állatok emésztőrendszerében élnek. Ezek a baktériumok sok esetben nem eredményeznek emberi szervezetben megbetegedést, de az is tény, hogy – jó néhány közülük – tartós, elhúzódó egészségkárosodással járhat. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy a forrás vizének fogyasztása akár hamar, néhány órával az ivás után hasmenést, hányást, hőemelkedést okozhat.

De az sem kizárható, hogy az állati belekben élő baktériumok az emberi emésztőrendszerbe kerülve tartós bélfőrá károsodást okoznak, ami elhúzódó, akár több hónapos emésztőrendszeri problémákkal járhat.

Sajnos a forrás vízminőség javulását megjósolni nem lehet. Csapadékosabb május-június okozhat kedvező változást, ezért is célszerű egy ismételt nyár eleji laborvizsgálat.

Addig is a forrás vizének fogyasztása nem ajánlott.

Sevcsik András

Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság

Hiúz Ház - Királyrét

A vízminőség ellenőrzését Szokolya Önkormányzata és a Wessling Hungary Kft. támogatta, a mintavételt a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság végezte.

Lomtalanítás 2021

Lomtalanítási igények leadása:

2021. Május 3.-2021. Június 4.

Lomtalanítás várható időpontja:

2021. Május 24.-2021. Július 3. között

Fontos!

Lomtalanítási igényét

KIZÁRÓLAG

a településre vonatkozó

„lomtalanítási igények leadása”

időpontjában adhatja le!

Ettől eltérő igénybejelentést

nem áll módunkban fogadni.

További részletek a szokolya.hu oldalon.

Hulladékgyűjtési rend

A zöldhulladék gyűjtése

az április 1. és november 30.

közötti időszakban

gyűjtőponton történik,

a Nagymaros, Rákóczi utca 37. szám alatt.

május 1. péntek	kommunális
május 8. péntek	kommunális
május 15. péntek	kommunális, szelektív
május 22. péntek	kommunális
május 29. péntek	kommunális

június 5. péntek	kommunális
június 12. péntek	kommunális, szelektív
június 19. péntek	kommunális
június 26. péntek	kommunális